

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628339600/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

havde lugtet Luntten, og hun ærgrede sig. De andre Kvinder gjorde ligesaa. Saadan var det altid, naar der var kommet Skib.

Ogsaa Lagmanden, Samuel Mikkelsen, rejste sig og gjorde en Tur ind i Studerekammeret. Det var for den svære, ubevægelige Mand næsten som en hel Rejse. Og den varede længe. Armgard gav et ondt Grynt fra sig, da hun saa sin Næse, hendes Mands Efterfølger, fylde hele Døraabningen med sin vældige Ryg. Men hendes Søster Ellen Katrine havde et medvidende Glimt i Øjnene. Hun laa hængt paa en Bænk og tegnede et lystigt Tegn i Luften med sin Krykke: — Aa Verden, Verden!

Den nye Præst huskede senere alt dette saa tydeligt. Men i Øjeblikket forstod han det ikke rigtigt. Først en diskret Indhydelse fra Embedsbroderen Hr. Wenzel aabnede hans Øjne for, at der var fransk Brandevin at faa i Studerekammeret.

Han opfattede heller ikke dette med Enken Barbara: at der var kommet som et frisk Pust i Samtalens slappe Sejl, da Landfogeden nævnte hendes Navn.

Lagmanden vendte tilbage fra Studerekammeret, stor og spag, men med et eller andet ubestemmeligt Drag af Fornøjelse over sig. Han havde et stort bølgende Fuldsøg. Han lignede Guden Jupiter. Men Øjnene var rolige og milde. Oftest lyste et fint, næsten kærligt Smil i dem.

Han satte sig ned og sagde ikke noget lige straks. Saa oplod han sin sagtnodige Røst. — Hvordan Barbara var i sit første Ægteskab, skal jeg lade være usagt, skønt jeg har hørt mærkelige Ting om det. I sit andet Ægteskab var hun ikke nogen god Hustru, det tror jeg, jeg tør sige. Men at paastaa at hun tog Livet af Hr. Niels — det er nu Uret, for det var Vaadeværk.

Armgard fnøs. — Vaadeværk! Ja saa er der sket meget Vaadeværk for Barbara. Og altid er det kommet hende mærkelig vel tilpas.

Ellen Katrine strakte sig paa sin Bænk og havde Krykken som til et Signal: — Ti du nu stille, Armgard, og lad Samuel fortælle. Han ved dog bedre Besked end du!

Samuel Lagmand sad og kiggede paa sine smaa Hænder. Han plejede sjældent at tale over sig. Alle iagttog ham spændt. Han havde aldrig før sagt noget om Barbara. Men han maatte jo vide Besked. Hans Embedsgaard, Stegaard, laa i Sandevaag, kun en god Fjerdingvej fra Præstegaarden Jansgårde i Midvaag, hvor Hr. Niels og Barbara havde boet.